

2. Mose 33

Septuaginta (LXX)

1 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν πορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου οὓς ἔξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὅμοσα τῷ αβραὰμ καὶ ισαὰκ καὶ ιακὼβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν

2 καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβαλεῖ τὸν αμφραῖον καὶ χετταῖον καὶ φερεζαῖον καὶ γεργεσαῖον καὶ ευαῖον καὶ ιεβουσαῖον

3 καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι οὐ γάρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι ἵνα μὴ ἔξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ

4 καὶ ἀκούσας ὁ λαός τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένθησαν ἐν πενθικοῖς

5 καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς ισραὴλ ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὁρᾶτε μὴ πληγὴν ἀλλην ἐπάξιον ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔξαναλώσω ὑμᾶς νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον καὶ δείξω σοι ἂ ποιήσω σοι

6 καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ ισραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὅρους τοῦ χωρητικοῦ

7 καὶ λαβὼν μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς

8 ἡνίκα δ' ἀν εἰσεπορεύετο μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἐκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος μωυσῆς ἔως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν

9 ὡς δ' ἀν εἰσῆλθεν μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν κατέβαινεν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐλάλει μωυσῆ

10 καὶ ἐώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἐκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ δὲ θεράπων ἡσους υἱὸς ναυη νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς

12 καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς κύριον ἵδού σύ μοι λέγεις ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σὺ δέ μοι εἶπας οἴδα σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοὶ

13 εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν γνωστῶς ἵδω σε ὅπως ἀν ὃ εὔρηκώς χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο

14 καὶ λέγει αὐτὸς προπορεύομαί σου καὶ καταπαύω σε

15 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν εἰ μὴ αὐτὸς σὺ πορεύῃ μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν

16 καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου ἀλλ' ἡ συμπορευομένου σου μεθ'

ἡμῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν

17 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον ὃν εἴρηκας ποιήσω εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας

18 καὶ λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν

19 καὶ εἶπεν ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου κύριος ἐναντίον σου καὶ ἐλεήσω ὃν ἀν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἀν οἰκτίρω

20 καὶ εἶπεν οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον οὐ γὰρ μὴ ἵδη ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται

21 καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας

22 ἡνίκα δ' ἀν παρέλθῃ μου ἡ δόξα καὶ θήσω σε εἰς ὅπῃν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ ἔως ἀν παρέλθω

23 καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα καὶ τότε ὅψῃ τὰ ὅπισω μου τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι